

ingn' som nymmer sig en dunnst nym
 och på kungens öfversta — och på
 6. Och som för sin sanna sanna
 7. Och som för sin sanna sanna
 8. Och som för sin sanna sanna
 9. Och som för sin sanna sanna
 10. Och som för sin sanna sanna
 11. Och som för sin sanna sanna
 12. Och som för sin sanna sanna
 13. Och som för sin sanna sanna
 14. Och som för sin sanna sanna
 15. Och som för sin sanna sanna
 16. Och som för sin sanna sanna
 17. Och som för sin sanna sanna
 18. Och som för sin sanna sanna
 19. Och som för sin sanna sanna
 20. Och som för sin sanna sanna
 21. Och som för sin sanna sanna
 22. Och som för sin sanna sanna
 23. Och som för sin sanna sanna
 24. Och som för sin sanna sanna
 25. Och som för sin sanna sanna
 26. Och som för sin sanna sanna
 27. Och som för sin sanna sanna
 28. Och som för sin sanna sanna
 29. Och som för sin sanna sanna
 30. Och som för sin sanna sanna
 31. Och som för sin sanna sanna
 32. Och som för sin sanna sanna
 33. Och som för sin sanna sanna
 34. Och som för sin sanna sanna
 35. Och som för sin sanna sanna
 36. Och som för sin sanna sanna
 37. Och som för sin sanna sanna
 38. Och som för sin sanna sanna
 39. Och som för sin sanna sanna
 40. Och som för sin sanna sanna
 41. Och som för sin sanna sanna
 42. Och som för sin sanna sanna
 43. Och som för sin sanna sanna
 44. Och som för sin sanna sanna
 45. Och som för sin sanna sanna
 46. Och som för sin sanna sanna
 47. Och som för sin sanna sanna
 48. Och som för sin sanna sanna
 49. Och som för sin sanna sanna
 50. Och som för sin sanna sanna
 51. Och som för sin sanna sanna
 52. Och som för sin sanna sanna
 53. Och som för sin sanna sanna
 54. Och som för sin sanna sanna
 55. Och som för sin sanna sanna
 56. Och som för sin sanna sanna
 57. Och som för sin sanna sanna
 58. Och som för sin sanna sanna
 59. Och som för sin sanna sanna
 60. Och som för sin sanna sanna
 61. Och som för sin sanna sanna
 62. Och som för sin sanna sanna
 63. Och som för sin sanna sanna
 64. Och som för sin sanna sanna
 65. Och som för sin sanna sanna
 66. Och som för sin sanna sanna
 67. Och som för sin sanna sanna
 68. Och som för sin sanna sanna
 69. Och som för sin sanna sanna
 70. Och som för sin sanna sanna
 71. Och som för sin sanna sanna
 72. Och som för sin sanna sanna
 73. Och som för sin sanna sanna
 74. Och som för sin sanna sanna
 75. Och som för sin sanna sanna
 76. Och som för sin sanna sanna
 77. Och som för sin sanna sanna
 78. Och som för sin sanna sanna
 79. Och som för sin sanna sanna
 80. Och som för sin sanna sanna
 81. Och som för sin sanna sanna
 82. Och som för sin sanna sanna
 83. Och som för sin sanna sanna
 84. Och som för sin sanna sanna
 85. Och som för sin sanna sanna
 86. Och som för sin sanna sanna
 87. Och som för sin sanna sanna
 88. Och som för sin sanna sanna
 89. Och som för sin sanna sanna
 90. Och som för sin sanna sanna
 91. Och som för sin sanna sanna
 92. Och som för sin sanna sanna
 93. Och som för sin sanna sanna
 94. Och som för sin sanna sanna
 95. Och som för sin sanna sanna
 96. Och som för sin sanna sanna
 97. Och som för sin sanna sanna
 98. Och som för sin sanna sanna
 99. Och som för sin sanna sanna
 100. Och som för sin sanna sanna

16. Med mång' ord talar vår lagman
 ej för kungen i allmän sak; Men kraftigt
 är allmogens ja eller nej, Under vapnens
 skallande drak.
 17. Och, om till krig han uppbad ger,
 Så gå vi man ut gård. Der kungen stäl-
 ler sitt baner, Der drabbar striden hård.
 18. För älskade panten i moderfam, För
 fader, för hem, vi slås; Och, känner ej ryltet
 vårt dunkla namn, Svär konungar känna och.
 19. Så sjunger gladt; vid sprakande spis,
 I den kalla vinterkväll, Den gamle man,
 uppå bondens, Med söner sin' i tids: Han
 sitter och talar sin ålders staf; Må hans
 ått ej i Sverige se slut! Bondens minne,
 det sänks i graf; Men hans verk warar
 tiden ut!

Den Sjunde.
 Vid konung CARL XIV JOHANS
 Regerings-Jubilæum d. 11 Maj 1843.

Gåds Swenska folk! En herrlig fest vi fira, Då i
 hem luftrors tid Vår kung sin krona bär och
 sin freja med salighet, kraft och frid. Gåds Swenska folk!
 2. Hel, store kung! Du främjar allmän fromma Med
 fredlig dragt i Nord; Allt ädel, fänt och godt Du bragt
 i blomma Och sägning på vår jord. — Hel, store kung!
 3. O Landets far! Vår är en gästfri krona På firs-
 rad hjässa tung; Ej tidens oro, ej bekymren stona En
 gång gråhårig kung. O Landets far!
 4. Med bön till Gud, Med vörnad för det rädda,
 Med kärlek och med tro Ditt sälla folk vill bordan troget
 låna, Och främja äldrens ro Med bön till Gud.
 5. O Fädrens Gud! Vår konung väl bewara Och
 skydda med din hand, At tacksam folk hans lif och
 länge spara. — Vålsigna kung och land o Fädrens Gud!

CARL XIV JOHANS
 1. Och som för sin sanna sanna
 2. Och som för sin sanna sanna
 3. Och som för sin sanna sanna
 4. Och som för sin sanna sanna
 5. Och som för sin sanna sanna
 6. Och som för sin sanna sanna
 7. Och som för sin sanna sanna
 8. Och som för sin sanna sanna
 9. Och som för sin sanna sanna
 10. Och som för sin sanna sanna
 11. Och som för sin sanna sanna
 12. Och som för sin sanna sanna
 13. Och som för sin sanna sanna
 14. Och som för sin sanna sanna
 15. Och som för sin sanna sanna
 16. Och som för sin sanna sanna
 17. Och som för sin sanna sanna
 18. Och som för sin sanna sanna
 19. Och som för sin sanna sanna
 20. Och som för sin sanna sanna
 21. Och som för sin sanna sanna
 22. Och som för sin sanna sanna
 23. Och som för sin sanna sanna
 24. Och som för sin sanna sanna
 25. Och som för sin sanna sanna
 26. Och som för sin sanna sanna
 27. Och som för sin sanna sanna
 28. Och som för sin sanna sanna
 29. Och som för sin sanna sanna
 30. Och som för sin sanna sanna
 31. Och som för sin sanna sanna
 32. Och som för sin sanna sanna
 33. Och som för sin sanna sanna
 34. Och som för sin sanna sanna
 35. Och som för sin sanna sanna
 36. Och som för sin sanna sanna
 37. Och som för sin sanna sanna
 38. Och som för sin sanna sanna
 39. Och som för sin sanna sanna
 40. Och som för sin sanna sanna
 41. Och som för sin sanna sanna
 42. Och som för sin sanna sanna
 43. Och som för sin sanna sanna
 44. Och som för sin sanna sanna
 45. Och som för sin sanna sanna
 46. Och som för sin sanna sanna
 47. Och som för sin sanna sanna
 48. Och som för sin sanna sanna
 49. Och som för sin sanna sanna
 50. Och som för sin sanna sanna
 51. Och som för sin sanna sanna
 52. Och som för sin sanna sanna
 53. Och som för sin sanna sanna
 54. Och som för sin sanna sanna
 55. Och som för sin sanna sanna
 56. Och som för sin sanna sanna
 57. Och som för sin sanna sanna
 58. Och som för sin sanna sanna
 59. Och som för sin sanna sanna
 60. Och som för sin sanna sanna
 61. Och som för sin sanna sanna
 62. Och som för sin sanna sanna
 63. Och som för sin sanna sanna
 64. Och som för sin sanna sanna
 65. Och som för sin sanna sanna
 66. Och som för sin sanna sanna
 67. Och som för sin sanna sanna
 68. Och som för sin sanna sanna
 69. Och som för sin sanna sanna
 70. Och som för sin sanna sanna
 71. Och som för sin sanna sanna
 72. Och som för sin sanna sanna
 73. Och som för sin sanna sanna
 74. Och som för sin sanna sanna
 75. Och som för sin sanna sanna
 76. Och som för sin sanna sanna
 77. Och som för sin sanna sanna
 78. Och som för sin sanna sanna
 79. Och som för sin sanna sanna
 80. Och som för sin sanna sanna
 81. Och som för sin sanna sanna
 82. Och som för sin sanna sanna
 83. Och som för sin sanna sanna
 84. Och som för sin sanna sanna
 85. Och som för sin sanna sanna
 86. Och som för sin sanna sanna
 87. Och som för sin sanna sanna
 88. Och som för sin sanna sanna
 89. Och som för sin sanna sanna
 90. Och som för sin sanna sanna
 91. Och som för sin sanna sanna
 92. Och som för sin sanna sanna
 93. Och som för sin sanna sanna
 94. Och som för sin sanna sanna
 95. Och som för sin sanna sanna
 96. Och som för sin sanna sanna
 97. Och som för sin sanna sanna
 98. Och som för sin sanna sanna
 99. Och som för sin sanna sanna
 100. Och som för sin sanna sanna

GS 1867
 Nya Swenska
 Fosterlands-
 Sanger.
 Den Förfsta:
 Marsch för Swenska Ung-
 domen.
 Ett bättre land på hela jorden ic.
 Den Andra:
 Swenska Folkets Sång öf-
 ver sin kung.
 Det råder fröjd kring berg och dal, ic.
 Den Tredje och Fjerde:
 Twenne Sanger till Swe-
 riges Kronprins.
 I.
 Stön är rösten, som ur Sagan talar, ic.
 II.
 Oscars namn en tuma blir en gång ic.
 Den Femte:
 En gammal Swensk Bon-
 des Wisa på Carlsdagen
 1843.
 En Bibel, Psalmbok, Almanack, ic.
 Den Sjette:
 Odalbonden.
 A bergig ås, der står mitt hus, ic.
 Den Sjunde:
 Tillkommande. 11 Maj 1843.
 Westermarck, tryckt hos E. D. Gebel & Comp.

2. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 3. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 4. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 5. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 6. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 7. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 8. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 9. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 10. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 11. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 12. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 13. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 14. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 15. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.

2. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 3. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 4. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 5. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 6. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 7. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 8. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 9. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 10. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 11. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 12. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 13. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 14. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 15. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.

2. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 3. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 4. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 5. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 6. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 7. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 8. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 9. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 10. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 11. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 12. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 13. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 14. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 15. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.

2. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 3. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 4. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 5. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 6. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 7. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 8. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 9. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 10. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 11. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 12. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 13. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 14. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 15. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.

Den Första.
 Marsch för Svenska Ungdomen.
 Sjunges som: "Det gamla Götha Lejon hvilat" ic.
 Ett bättre land på hela jorden Ej finns än
 gamla Svea land, Ej ljus och frihet bo i
 Norden. Så länge, som met jernmångd
 strand, Med blåa vågor hafwet rullar, Och
 malmriktt berg ger stål till swärd, Vi skyd-
 da fädrens ättfullar, Om det och more mot
 en werld.
 2. Hwar låga hjertan, som i Norden, För
 ära, Kung och fosterbygd; Hwar finns en blå-
 ögd mö på jorden, Så hjertligt warm för
 tro och dygd, Som Sveriges underföna
 tårnor Med gyllne hår, och ögon blå. Och
 milda såsom nattens stjernor, Då de kring
 Carlswagnen gå?
 3. Hwar finns ett land med fjäll och da-
 lar, Med skogar och med strömmar så, Som
 Sverige skönt — ? der rosen talar Om kär-
 let ljukt med löppar små, Der nordanstor-
 men-kraftfullt brusar, Der hafwets våg sin
 dröpa slår Mot stranden, der som westan su-
 sar, Så mildt som förr i Edens wär.
 4. Och hwilket land har wäl en Saga Som
 är som Sveas häder stön? Ej tiden dem
 kan från och taga, Ej minnets frans är e-
 wigt grön. Och under Sveas stolta fana
 Till strids dess glada ungdom går; Och se-
 gerrik på årans bana I speisen för oss
 Osear står.
 5. En stölborg kring den unge Hjerten Af
 warma hjertan troget står. Med blanka
 swärd wid våra bästen Vi le, om faran
 mot oss går. Ej efter Sverens hot wi stå-
 ga, Ej Sveas borg wi än ej mist, Den

5. Jag tror ej höljans falska lepp, Som
 far förtan ro. Den fasta jord, som är
 mitt hepp, Hon visar ewig tro.
 6. Hon närar sin son ur sin hulda barm,
 Den tid honom ödet gaf. Hon fattar den
 såkert, hon håller den warm, Då han dör,
 uti djupan graf.
 7. Ej buller älskar jag och bång; Swad
 stort sker, det sker tyst. Snart märks ej
 spår af stormens gång, Af blixten, se'n
 den lyft.
 8. Men tyst lägges tiden stund till stund,
 Och du täljer dock icke des där; Och tyst
 flyter höljans i hafwets grund, Fast regnbäc-
 ken strålande far.
 9. Så går och jag en stilla stig; Man
 hör om mig ej stort. Och minn broder lif-
 na mig, Hwar en uppå sin ort.
 10. Vi reda för landet den närande saft;
 Vi föda det — brödet är wårt. Af oss
 har det helsa, af oss har det kraft, Och, blö-
 det det, — blodet är wårt.
 11. Hwar plåga har sitt skri för sig; Men
 helsan tiger still; Derför man talar ej om
 mig, Som more jag ej till.
 12. De wäldiga herrar med skri och med
 dån Elå bhar och riken omfull; Tyst byg-
 ga dem bonden och hans son, Som så uti
 blodbestänkt mull.
 13. Mig mycken lärdom är ej tung; Jag
 wet blott, hwad är mitt. Hwad rätt är,
 ger jag Gud och Kung Och njuter resten fritt.
 14. De lärda, de rika, de bråka sitt wett,
 Att utröna, hwars rätt som är god. Mig
 ren är den rätt, som man wärfst med sin
 swett, Och som man förswar't med sitt blod.
 15. Jag går ej ständigt stugan kring; Ej,
 blir mig hegen warm, Jag wandrar upp
 till Svea ting, Med skölden på min arm.